

delkontrolenhed udfører kontrollen enten ved eget personale eller ved privat praktiserende dyrlæger, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt. Praktiserende dyrlægers kontrolopgaver sker under tilsyn fra levnedsmiddelkontrolenheden og Veterinær- og Fødevedredirektoratet.

Efter den foreslåede ændring af kontrolstrukturen vil tilsynet med små slagtehusse fortsat kunne udøves af praktiserende dyrlæger eller den regionale kontrolenhed. Praktiserende dyrlægers opgavevaretagelse vil ske under tilsyn fra den regionale kontrolenhed og Veterinær- og Fødevedredirektoratet.

Forslaget til fødevarerlov medfører dermed ingen ændring for så vidt angår dyrlægekollen med små slagtehusse, idet man fortsat vil lægge vægt på en hensigtsmæssig ressourceudnyttelse.

Ad § 67.

DDH finder at offentliggørelse af kontrolresultater kun bør komme på tale i tilfælde af sundhedsfare eller ved gentagne overtrædelser, således at mindre forseelser og førstegangsovertrædelser ikke offentliggøres.

Det er min opfattelse, at det er væsentligt for hele systemet med offentliggørelse af kontrolresultater, at der er mulighed for at oplyse navn på personer og virksomheder. I den forbindelse finder jeg, at de kriterier, som er nævnt i bemærkningerne til bestemmelsen, påbud/forbud om omsætningsbegrænsende foranstaltninger, accepteret bødeforlæg eller modtaget dom for overtrædelse af fødevarerlovgivningen, som indtil videre er forudsætningen for offentliggørelse af navne, som hovedregel er hensigtsmæssige. Disse kriterier medfører også, at f.eks. påbud/forbud, som ikke fører til omsætningsbegrænsende foranstaltninger, ikke vil blive offentliggjort ved navns nævnelser.

Spørgsmål 64:

Ministeren bedes oplyse reglerne for fastsættelse af gebyr for levnedsmiddelkontrol, herunder oplyse, i hvilket omfang kontrollanternes overenskomst med Kommunernes Landsforening påvirker gebyrfastsættelsen.

Svar:

Reglerne for fastsættelse af afgifter for fødevarerkontrol afhænger af hvilket af de eksisterende

lovgivningsområder, den pågældende fødevarereproduktion eller -forhandling er underlagt.

På en række af disse områder er der tale om implementering af pligten til at opkræve kontrolafgifter, som følger af dir. 96/43/EF af 26. juni 1996 om ændring og kodifikation af direktiv 85/73/EØF med henblik på finansiering af veterinærundersøgelser og -kontrol af levende dyr og visse animalske produkter og om ændring af direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF. Det gælder afgifterne for veterinærkontrol i forbindelse med slagtning og håndtering af fersk kød (pkt. 3, 4, 5 og 6), i forbindelse med tredjelandsimport af animalske levnedsmidler (pkt. 10) og i forbindelse med undersøgelse for restkoncentrationer (pkt. 9). Der er endvidere efter direktivet pr. 1. juli 1999 krav om gebyrer for kontrol med fiskevirksomheder (pkt. 7).

På øvrige områder er der tale om nationale afgiftsordninger.

Afgiftsstrukturen kan i hovedtræk beskrives som følger:

- 1: Autoriserede, godkendte og registrerede virksomheder under Levnedsmiddeloven:
 - Ordinær kontrol: For nærværende fritaget for betaling
 - Ekstra kontrol (kontrol foranlediget af påbud eller forbud): Timebaseret gebyr beregnet på grundlag af den enkelte levnedsmiddelkontrolenheds omkostninger. Gebyret er altså omkostningsægte, og vil derfor være forskelligt i de forskellige dele af landet.
 - 2: Godkendelser og anmeldelser m.v. indenfor levnedsmiddelovens område, for hvilke der betales særlige gebyrer:
 - Godkendelse/anmeldelse af aroma og røg-aromastoffer.
 - Godkendelse af tilsætningsstoffer.
 - Godkendelse af visse typer af kontrol- og overvågningsudstyr.
 - Anmeldelse af bakterie- og svampekulturer.
 - Anmeldelse af enzymer.
 - Behandling af godkendelse af levnedsmidler, ingredienser eller tilsætningsstoffer baseret på genetisk modificerede organismer.
 - Afprøvning og godkendelse af visse særlige analysemetoder.
 - Godkendelse af desinfektionsmidler
- Disse gebyrer er stærkt graduerede og er i alle tilfælde fastsat ud fra beregninger af Veterinær- og Fødevedredirektoratets om-